

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
39

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

5. februar 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 1-39 af den 31. januar 2008 ad L 53.

Per Stig Møller

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 33:

”Ministeren bedes forklare, på hvilken måde det bliver nemmere for borgere og virksomheder at få prøvet lovligheden af EU-retsakter, som det fremgår af Udenrigsministeriets redegørelse til Folketinget om Lissabontraktaten af den 3. december 2008.”

Svar:

Adgangen til at anfægte EU-retsakter for EU-domstolen følger af TEUF artikel 263. Artikel 263, stk. 4, der vedrører annulationssøgsmål anlagt af borgere og virksomheder, har følgende ordlyd: ”Enhver fysisk eller juridisk person kan på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indbringe klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.”

Borgere og virksomheder kan i dag få prøvet lovligheden af EU-retsakter på de betingelser, der fremgår af EF-traktatens artikel 230, stk. 4. Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.”

EF-Domstolen har fortolket disse betingelser snævert. Det gælder især i tilfælde, hvor en konkret retsakt ikke har rettet sig eksplicit til den pågældende borger eller virksomhed (modsat f.eks. en beslutning), men hvor retsakten dog har påvirket dennes retstilling i betydelig grad. I sådanne tilfælde har det traditionelt været vanskeligt for en borger eller virksomhed at godtgøre, at vedkommende var umiddelbart og individuelt berørt i artikel 230, stk. 4's forstand.

Med Lissabon-traktaten er adgangen til at anfægte denne type generelle retsakter udvidet, idet det ikke længere er en generel betingelse for anlæggelsen af et annulationssøgsmål, at en borger eller en virksomhed skal være individuelt berørt af den pågældende retsakt. Herved bliver det noget lettere fremover for borgere og virksomheder at få prøvet lovligheden af EU's generelle retsakter.